

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Lüderi Menckenii, IC. Facult. Iurid. Lipsiensis Ordinarii
Tractatio Synoptica Institutionum Iuris Iustinianearum
Theoretico-Practica**

Mencke, Lüder

Lipsiae, MDCCXXXV

VD18 11839880

Tit. XIV. De Replicationibus.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18253

TIT. XIV.

De Replicationibus.

De replicatione.

INTERDUM evenit, ut exceptio, quæ prima facie iusta videtur, inique noceat. Quod cum accidit, alia allegatione opus est, adjuvandi actoris gratia, quæ *Replicatio* vocatur: quia per eam replicatur atque resolvitur jus exceptionis. Veluti cum pactus est aliquis cum debitore suo, ne ab eo pecuniam petat, deinde postea in contrarium pacti sunt, id est, ut creditori petere liceat: si creditor agat, & excipiat debitor, ut ita demum condemnetur, si non convenerit, ne eam pecuniam creditor petat, nocet ei exceptio, convenit enim ita. Namque nihilominus hoc verum manet, licet postea in contrarium pacti sint. Sed, quia iniquum est, creditorem excludi, replicatio ei dabitur ex posteriore pacto convento.

De duplicatione.

1. Rursus interdum evenit, ut replicatio, quæ *Ex Ulp. l. 2. §. pen. de except.* prima facie iusta est, inique noceat. Quod cum accidit, alia allegatione opus est, adjuvandi rei gratia, quæ *Duplicatio* vocatur.

De triplicatione.

2. Et, si rursus ea prima facie iusta videatur, sed *Ex d. l. 2. §. pen. de except.* propter aliquam causam actori inique noceat; rursus alia allegatione opus est, qua actor adjuvetur, quæ dicitur *Triplicatio*.

De ceteris exceptionibus.

3. Quarum omnium exceptionum usum interdum ulterius, quam diximus, varietas negotiorum introduxit, quas omnes apertius ex Digestorum latiore volumine facile est cognoscere.

Quæ

Quæ exceptiones fidejussoribus prosint, vel non.

4. Exceptiones autem, quibus debitor defenditur, plerumque accommodari solent etiam fidejussoribus ejus, & recte: quia, quod ab iis petitur, id ab ipso debitore peti videtur: quia mandati judicio redditurus est eis, quod ii pro eo solverint. Quara-
tione, & si de non petenda pecunia pactus quis cum eo fuerit, placuit, perinde succurrendum esse per exceptionem pacti conventi illis quoque, qui pro eo obligati sunt, ac si etiam cum ipsis pactus esset, ne ab eis ea pecunia peteretur. Sane quædam exceptiones non solent his accommodari. Ecce enim debitor, si bonis suis cesserit, & cum eo creditor experiatur, defenditur per exceptionem, *nisi bonis cesserit*. Sed hæc exceptio fidejussoribus non datur: ideo scilicet, quia, qui alios pro debitore obligat, hoc maxime prospicit, ut, cum facultatibus lapsus fuerit debitor, possit ab iis, quos pro eo obligavit, suum consequi.

I.

EXceptio late sic dicta est *Allegatio Juris*, per quam *Rei Actorisve Intentio*, prima facie justa, excluditur. *l. 2. pr. §. 1. 2. 3. ff. d. Except. PR. §. I. II. III. §. b.* Ea complectitur Exceptionem stricte sic dictam, qua Actio, Replicutionem, qua Exceptio, *PR. §. b.* Duplicationem, qua Replicatio, *§. I. §. b.* Triplicationem, qua Duplicatio, *§. II. §. b.* Quadruplicationem, qua Triplicatio evertitur; imo varietas negotii quandoque multiplicari nomina jubet. *§. III. §. b. l. 2. §. 3. ff. d. except. j. de §. IV. §. b.* commemorata *ad t. præc. N. 2.*

II. *Exceptiones tractantur Jure Imperii Camerali*

merali ita ut in Dilatoriis ultra Duplicam, *Ord. Cam. P. 3. t. 26. §. 3.* in Peremptoriis ultra Triplicam non liceat procedere. *Ord. Cam. P. 3. t. 29. §. f.* Judicis tamen Arbitrio Positiones restringi & ampliari queunt. *Ord. Cam. P. 3. t. 38. Jure Sax. El.* super Exceptionibus proceditur *ante Litis contestationem Viva Voce* per tria Producta, *drey Wechsel Sätze. P. 1. C. El. 1. Post Litem contestatam in scriptis*, & quidem deduci solet illius Justitia 1) *nondum publicatis Attestationibus*, quoties hoc a Judice in specie impetratum fuerit, per *Duas Positiones Alternas*, quarum singulis 4. hebdomadæ sunt definitæ. *P. 1. C. El. 9. 2) publicatis Attestationibus per Alterna Duo Producta*, Exceptionem, Replicam, Duplicam, Triplicam, quorum singulæ intra 6. hebdomadas sunt exhibendæ. *P. 1. C. El. 18. j. O. P. S. 1. 29. §. Wann aber.*

TIT. XV.

De Interdictis.

Continuatio & definitio.

SEquitur, ut dispiciamus de interdictis, seu actionibus, quæ pro his exercentur. Erant autem interdicta formæ atque conceptiones verborum, quibus Prætor aut jubebat aliquid fieri, aut fieri prohibebat. Quod tunc maxime fiebat, cum de possessione, aut quasi possessione inter aliquos contendeatur.

Divisio prima.

1. Summa autem divisio interdictorum hæc est, *Ex Ulp. l. quod aut prohibitoria sunt, aut restitutoria, aut exhibitoria. interd.*